

ВОРНЕЛИЙ
и
ВОЛТИМАНД

- И в тая работа, и в сяка друга,
ще бъдем верни на дълга си ние.

- Не се съмняваме - и от сърце
желаем ви - на добър път!

/Волтиманд и Корнелий излизат./

А вие,

какво ни ново носите, Лаерт?

За никаква молба ни споменахте,
каква е тя, Лаерт? Пред краля датски
не си хабете думите напразно,
ако е вашата молба разумна.

Какво ми искаш ти, Лаерт, което
подарък на молбата ти да бъде?

Умът не е по-близко до сърцето,
ръката по-послушна на жената,
тъй както благосклонен към баща ти
е датският престол. Какво ми искаш?

ЛАЕРТ

- О, господарю - моля да се върна
назад към Франция, отгдeto аз
тук в Дания дойдох, за да присъствуваam
на коронацията ви - и днес,
дълга си щом изпълних, ще призная,
че мисли и желания ме теглят
към Франция назад - и те очакват
от вас великодушно пъзвание.